

Nieuwjaarstoespraak van burgemeester Ellen Nauta. Op deze toespraak rust een embargo tot vrijdag 3 januari 2020, 20.15 uur.

Geachte aanwezigen, lieve mensen,

We hangen er weer met de benen uit en zo hoort het ook! Wat fijn dat u weer de moeite heeft genomen om samen het glas te heffen op een nieuw jaar. En zo fijn Dika dat je weer bij ons bent!

U bent van mij gewend dat ik begin met het bedanken van de brandweer en de politie en alle hulpdiensten die weer voor ons paraat stonden en staan. Dat doe ik bij deze en ik hoop op een groot applaus.

En dit jaar wil ik in het bijzonder ook onze BOA's bedanken. De buitengewoon opsporingsambtenaren die vaak extra onder vuur liggen, want welke middelen en bevoegdheden hebben zij om hun werk te doen? Na het spoorwegincident is die vraag meer dan ooit actueel. In onze gemeente zijn wij gewend om veel aandacht te geven aan preventie. Liever eerst met mensen in gesprek en als deze hoffelijke aanpak niet werkt, dan pas een waarschuwing of een boete. Die aanpak heeft bewezen nuttig te zijn, maar het betekent ook dat we elkaar serieus moeten blijven nemen. Niet de ander uitproberen, niet moedwillig over de grenzen heen willen gaan. Dank aan onze BOA's!

Tijdens de buurtschapsavonden die wij met ons college bezoeken, spreken wij naast veegplannen en bermen ook over de veiligheid in ons uitgestrekte buitengebied. De politie en de gemeente kunnen niet alleen zorgen voor een veilig buitengebied, daar hebben we u allemaal bij nodig. En veiligheid in combinatie met zorg verdient onze aandacht. Want

huisvesting van arbeidsmigranten, mensenhandel en gedwongen hennepteelt spelen ook in onze uitgestrekte Hof.

We blijven toezicht houden, maar dat kunnen we nooit alleen, daar is ieders hulp bij nodig.

Niet voor niets dat wij werken aan het keurmerk Veilig Ondernemen in het Buitengebied.

Op deze plek wil ik ook onze mensen in dit huis danken. Weer leverden wij de beste jonge ambtenaar in de persoon van onze duizendpoot Marjoleine Firet. En wij werden genomineerd voor de beste gemeente 2019. We werden het net niet, maar kregen wel veel sterren. En onze gemeente ging het meest intensief met onze boeren om. Daar hebben we helemaal geen nominatie of prijs voor nodig. Dat doen we gewoon met elkaar. Dank allemaal want zo willen we als overheid zijn. Dienstbaar, open, in gesprek.

Laten we nog eens terugkijken op het afgelopen jaar. Het jaar 2019 begint voor mij goed als ik de eerste Hofbaby mag verwelkomen: Marly Spoolder uit Ambt Delden. Goed tegen de krimp, maar vooral goed om zo'n kleintje even te mogen vasthouden. En we hebben mooie scholen voor onze jongste spruit in de aanbieding. Maar liefst twee, hyper duurzame, kindcentra zijn in aanbouw in Delden en in Markelo. En Hofmarketing zorgde het afgelopen jaar voor een primeur. De eerste open dag voor onze nieuwe inwoners werd een groot succes.

Laten we de hoogtepunten in onze kernen eens aflopen in willekeurige volgorde. In Delden werd de streekmarkt 10 jaar en werd het centrum uitgeroepen tot schoonste winkelgebied dankzij Henk Fiselier. Carelshaven ontving de ene prijs na de andere. In Ambt Delden vierde museumboerderij De Wendezoele haar 25 jaar bestaan en mocht ik een naar mij genoemde dahlia in ontvangst nemen. In Markelo kreeg de Kaasfabriek zijn eerste huurders, werd

Herman Paalman genomineerd voor de Vrijwilligersprijs en begon de 10-jarige Amy van Heuven samen met haar vriendengroep een zwerfafval opruimactie. Bovendien werd de 2^e Truckrun opnieuw een groot succes.

In Goor speelde het 100-jarige Apollo de sterren meermaals en in nieuwe kostuums van de hemel, vierde het Gospelkoor Mozaïek haar 25 jarig jubileum en opende het mountainbike- en natuurbelevingspark 't Doesgoor. En niet te vergeten de mozaïekbank in wording dankzij het initiatief van raadslid Sanchez. 100 jaar vrouwenkiesrecht uitgebeeld onder kundige leiding van Ina van der Riet. En kreeg Robin Koops, de man van de kunstvleesklier met zijn bedrijf Inreda Diabetic de titel Nationaal Icoon. In Diepenheim beleefde het kunstmoment zijn 15^e editie en vierde dat samen met de 850 jaar oude Molen Den Haller tijdens een wonderschone voorstelling. De historische vereniging Old Deep'n werd 25 jaar dankzij de inzet van veel vrijwilligers. En werd Diepenheim niet alleen ons cultureel centrum, maar ook ons politiek hart dankzij Politiek in de Pol van Hans Verbeek. In Bentelo werd het voetveer Hagmolenbeek in gebruik genomen en bleef stichting Parwin goederen inzamelen voor Irak en Syrië. In Hengevelde tenslotte bleven bedrijven zich gestaag uitbreiden, werd bakkerij Nollen bakker van het jaar, werd weer een spetterend Zomerfeest gehouden en verzamelde de 11-jarige Emma Blokhorst doppen voor het diabetesfonds.

Ik kan nog veel langer doorgaan want er zijn ook nog 13 buurtschappen en met zo'n levendige gemeente mis je ongewild toch wat. Maar nu heeft u even in vogelvlucht een idee. Natuurlijk spelen ondernemers een belangrijke rol in het vitaal en ondernemend houden van onze gemeente. Niet voor niets werden zij in het zonnetje gezet in de Week van de Ondernemer en genoemd in ons jaaroverzicht. Maar er is nog een andere levenslijn die dwars door alles heenloopt. De meestal onzichtbare en onhoorbare krachten die altijd

klaarstaan en voor wie vrijwillig nooit vrijblijvend is. Onze vrijwilligers! Onze Koning weet niet alleen door zijn bezoek waar onze mooie Hof ligt, hij weet dat ook omdat wij jaarlijks een groot aantal gedecoreerden hebben, maar liefst 17 het afgelopen jaar.

En door hen ziet u slechts het puntje van de ijsberg. Mensen actief in kerkgemeenschappen, bij het automaatje, die helpen bij de financiële huishouding van mensen die dat niet meer kunnen, bij zorg voor terminaal zieken, bij buurtbemiddeling, in sport- en muziekverenigingen, bij de elastiekenkoers, in de opbouw van onze paasboakes, bij de voedselbank en in de kringloopwinkels, bij de AED hulpverlening, tijdens de rolstoel- of fietsvierdaagse, bij de folkloeverenigingen en de paardenmarkt. En ook hier kan ik weer eindeloos doorgaan.

Al deze mensen zijn het cement waarmee onze gemeenschap hecht en stevig blijft. Die zorgen dat wij omzien naar elkaar. Die niet verzaken ook al zit het hen zelf ook niet altijd mee. Onze vrijwilligers zijn de verbinders bij uitstek en daarom willen wij hen in het voorjaar eren door de Week van de Vrijwilliger. Loesje liet al optekenen. "Als elke vrijwilliger een ster kreeg wordt het nooit meer donker." Zij verdienen die ster en ons applaus!

En dan het nieuwe jaar. Het lijkt een onbeschreven blad, maar onze geschiedenis loopt altijd met ons mee. 75 jaar geleden werd Nederland bevrijd. En sindsdien mogen wij genieten van ongekende vrijheid dankzij de offers van zo velen. Gewone mensen met een gezicht, een naam en een geschiedenis. Die mensen worden herdacht en geëerd in alle kernen van onze mooie Hof. Heel veel vrijwilligers houden de geschiedenis levend, mede dankzij de ondersteuning van het V-fonds en van de provincie Overijssel. Terecht dat wij de veteranen van alle missies vroeger en nu eren. Want oorlogen zijn helaas van alle tijden en vrijheid is nooit vanzelfsprekend.

Hetzelfde gaat op voor onze democratie. In mei 2019 kozen wij onze vertegenwoordigers in het Europees Parlement. De vanzelfsprekendheid van een EU als buffer tegen oorlogen die ooit raasden over ons continent, is echter niet meer.

Europa zal zichzelf opnieuw moeten uitvinden. Als economische factor, als politieke factor en als verbinding tussen al die verschillende naties die samen ons mooie Europa vormen.

Onze Europese volksvertegenwoordigers zullen meer dan ooit verbinders moeten zijn.

Datzelfde geldt voor onze eigen volksvertegenwoordigers. Van volksvertegenwoordiger naar volksverbinder. Onze overheid en onze democratie zijn wij. Wij kiezen in het stemhokje onze vertegenwoordigers. Maar we zijn er niet met een keer in de vier jaar stemmen. Dat is te makkelijk. Iedereen moet uit de stoel komen, net als onze vrijwilligers, de boeren, de leraren, de bouwers en de verpleegkundigen. Wij moeten ook onze eigen verantwoordelijkheid nemen. Want democratie vergt onderhoud en koestering en zorg. Pas als wij samen onze democratie onderhouden, blijft deze levend en levendig.

Niemand zal beweren dat dit makkelijk is. Praat u maar eens met een onze wethouders of een van onze raadsleden. Er is altijd iemand die bezwaar heeft. Altijd iemand die aangeeft dat absoluut niet is nagedacht over alternatieven. Altijd iemand voor wie “neen” geen antwoord is. Mensen laten zich steeds minder vertegenwoordigen. De overheid voelt niet meer van ons, de democratie lijkt uitgehold. Laten we luisteren naar onze boeren, onze verpleegkundigen, onze leerkrachten, onze bouwers en onze ambtenaren. De groeven staan nog in het Malieveld in Den Haag, de spandoeken liggen aan de kant van de weg. Al die hardwerkende mensen komen uit hun stoel en geven aan dat ze zo niet verder kunnen en willen. En die mensen wonen ook in onze gemeente.

Ook in dit nieuwe jaar komt weer veel op ons af. De verdere verduurzaming van onze Hof, de toekomst van onze agrariërs, de zorgen voor en om jong en oud, de veiligheid in onze uitgestrekte gemeente, het behoud van onze jongeren, onze financiële situatie die steeds scherpere keuzes noodzakelijk maakt en de uitdagende samenwerking in Twente. Stuk voor stuk ingewikkelde vraagstukken die we niet alleen, ook niet alleen in onze Hof en zelfs niet alleen in Twente kunnen oplossen. Een ding is zeker: ze zullen een groot beroep op onze onderlinge solidariteit doen. Participatie zal meer dan ooit nodig zijn, zij aan zij met bestuurlijke verantwoordelijkheid. Maar beiden zullen op de proef worden gesteld. Respecteren we elkaars rollen, elkaars verantwoordelijkheden? Elkaars leiderschap? Kunnen we echt luisteren naar elkaar? Beseffen we dat de beste oplossingen ontstaan als verschillende meningen zonder vooroordeel een kans krijgen gehoord en besproken te worden? We willen ons steeds minder laten vertegenwoordigen, maar durven we ons wel te verbinden? In die vraag ligt de toekomst van onze democratie besloten.

Misschien is 75 jaar na de bevrijding wel de belangrijkste les dat wij nooit vergeten wat onze geschiedenis is. Dat we staan op de schouders van reuzen. Dat we elke dag opnieuw willen vertrouwen in elkaar, in onze democratie en in onze gemeenschap. Want die gemeenschap die wij samen zijn, is meer dan de moeite waard.

Ik wens u een verbindend, verantwoordelijk en vertrouwensvol 2020 toe.